

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 8 września 2016 r. w sprawie T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma/Komisja Europejska, wniesione w dniu 25 listopada 2016 r. przez Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, dawniej Zoetis Products LLC

(Sprawa C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, dawniej Zoetis Products LLC (przedstawiciel: D.W. Hull, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości lub części;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji w całości lub części;
- uchylenie lub znaczne obniżenie nałożonej grzywny;
- tytułem żądania ewentualnego, ponowne skierowanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej, aby ten wydał rozstrzygnięcie zgodne z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału Sprawiedliwości;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie formułują dziewięć zarzutów dotyczących naruszeń prawa, jakich dopuścił się Sąd.

- 1) Sąd zastosował niewłaściwe kryterium prawne w celu oceny czy spółka Alpharma była potencjalnym konkurentem spółki Lundbeck w kontekście naruszenia przez jej produkty patentu tej spółki. Wobec braku dowodów na okoliczność, że patenty spółki Lundbeck korzystały ze słabej ochrony, domniemywa się, że jej patenty są ważne a wprowadzanie na rynek produktów naruszających prawa patentowe – niezgodne z prawem.
- 2) Mimo uznania, że spółka Alpharma uzyskała wiedzę o tym, iż spółka Lundbeck uzyska patent oraz że jej produkty naruszają patenty spółki Lundbeck na krótko przed zawarciem ugody, Sąd nie zbadał czy Komisja wykazała, że wejście na rynek przez spółkę Alpharma pozostawało, w świetle tych dodatkowych przeszkód w dostępie do rynku, strategią opłacalną z ekonomicznego punktu widzenia. Sąd oparł się za to na dowodach niepowołanych w spornej decyzji, nieprawidłowo przerzucając na wnoszące odwołanie ciężar dowodu obalenia twierdzenia Komisji jakoby spółka Alpharma była potencjalnym konkurentem spółki Lundbeck.
- 3) Sąd zastosował niewłaściwe kryterium prawne w celu oceny czy ugoda stanowiła ograniczenie konkurencji „ze względu na cel”, ponieważ nie zbadał czy Komisja wykazała, że ugoda z dostatecznym prawdopodobieństwem mogła powodować negatywne skutki oraz nie uwzględnił faktu, iż Komisja nie miała wcześniejszego doświadczenia w zakresie tego rodzaju ugód patentowych.
- 4) Sąd nie zbadał czy Komisja wykazała prawdziwość swych twierdzeń, jakoby ograniczenie sformułowane ugodą przekraczało zakres patentów spółki Lundbeck.
- 5) Sąd zastosował niewłaściwe kryterium prawne w celu oceny czy czas trwania dochodzenia Komisji był nadmierny oraz czy naruszał prawa wnoszących odwołanie do obrony.
- 6) Sąd błędnie utrzymał w mocy decyzję Komisji o skierowaniu spornej decyzji do Zoetis (obecnie Alpharma LLC), ale nie do Merck Generics Holding GmbH, mimo że Komisja nie wskazała w spornej decyzji żadnej podstawy rozróżnienia sytuacji obu wymienionych przedsiębiorstw.

- 7) Sąd naruszył prawo orzekając, że przepisy prawa w momencie zawierania umowy były dostarczane jasne, tak że wnoszące odwołanie mogły z nich jednoznacznie wywieść zakres swych praw i obowiązków i postępować do nich stosowanie.
- 8) Sąd błędnie utrzymał w mocy sporną decyzję Komisji pomimo, oczywistego nieuwzględnienia przez nią wagi zarzucanego naruszenia przy określaniu wysokości grzywny, jak wymaga tego art. 23 ust. 3 rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾.
- 9) Sąd zastosował niewłaściwe kryterium prawne w celu wyboru roku, będącego podstawą obliczenia 10 % od kwoty grzywny wymierzonej A.L. Industrier.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 8 września 2016 r. w sprawie T-470/13, Merck KGaA/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 listopada 2016 r. przez Merck KGaA

(Sprawa C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Merck KGaA (przedstawiciele: B. Bär-Bouyssière, Rechtsanwalt, S. Smith, Solicitor, R. Kreisberger, Barrister i adwokat D. Mackersie)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Generics (UK) Ltd

Żądania wnoszących odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie pkt 1 sentencji zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 spornej decyzji oraz art. 3 i art. 4 w zakresie, w jakim dotyczą spółki Merck;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie pkt 2 sentencji zaskarżonego wyroku oraz obciążenie Komisji kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez spółkę Merck w postępowaniu przed Sądem oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

1. W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo orzekając, że umowy patentowe zawarte pomiędzy spółką Generics (UK) (zwaną dalej „spółką GUK”) i spółką Lundbeck były ograniczeniami konkurencji ze względu na cel w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE:
  - i. W ramach pierwszego argumentu, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd popełnił błąd co do wyboru znajdującego zastosowanie kryterium prawnego oraz odpowiedniego podejścia w celu ustalenia czy umowy patentowe mogły być zakwalifikowane jako ograniczenia konkurencji ze względu na cel, w szczególności w świetle zasad prawnych wyrażonych w wyroku C-67/13 P *Cartes Bancaires*.
  - ii. W ramach drugiego argumentu, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo nie dokonując analizy treści ugod patentowych w celu oceny czy cechują się one dostatecznym stopniem szkodliwości.
  - iii. W ramach trzeciego argumentu, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd błędnie orzekł, że umowy patentowe cechują się dostatecznym stopniem szkodliwości, ponieważ były równoznaczne z porozumieniami polegającymi na wykluczeniu z rynku.
  - iv. W ramach czwartego argumentu, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd błędnie orzekł, że umowy patentowe odznaczały się dostatecznym stopniem szkodliwości poprzez unikanie sporu sądowego, którego wynik był niepewny.